

De **familie Ten Hove** runt in het Overijsselse Mariënheem een melkveebedrijf. Bas (28) is samen met zijn ouders Herman (63) en Tonny (61) sinds zeven jaar in maatschap. De opa van Bas is in de jaren dertig gestart met het bedrijf. Op een afstand van 600 meter en vijf kilometer liggen twee natuurgebieden. Dit brengt voor het bedrijf beperkende maatregelen met zich mee.

→ OUD

‘Veel meer structuur op het bedrijf’

Door Alice Leijten

Tonny: “Bas helpt van kleins af aan al mee op het bedrijf. We hebben nog twee kinderen, maar het was al snel duidelijk dat zij geen interesse hadden om het bedrijf over te nemen. Voor Bas was het al sinds zijn kleutertijd duidelijk: ik word koeienboer.”

Herman: “Ten opzichte van vroeger is er veel meer structuur in het bedrijf. Veel werkzaamheden gebeuren op een vast tijdstip. Waar ik vroeger wel zag hoe het kwam, is voor veel werkzaamheden nu een planning. Ook de veearts komt vaker langs. Vroeger belde ik hem bij een zieke koe, nu komt hij eens per maand een kijkje nemen. Onze veestapel is flink gegroeid in de loop der jaren. In 1992 hebben we een stuk bij de stal aangebouwd. Toen Bas thuis kwam werken, hebben we onze veestapel vergroot naar 125 melkkoeien. Dan is structuur heel prettig en nodig. We melken nog in de melkstal, maar sluiten een melkrobot in de toekomst niet uit.”

Buitenland

Herman: “Wij vinden het belangrijk dat Bas ook buiten het bedrijf kijkt. Hij is voor stages veel in andere landen geweest. Zijn ervaringen daar zijn heel waardevol.

Tonny: “Het is leuk dat Bas altijd met nieuwe ideeën terugkomt. Wij staan er open voor om dingen te proberen op het bedrijf. Hij overlegt met ons zijn ideeën, die proberen we dan met elkaar uit.”

Herman: “In onze tijd ging je niet naar het buitenland. Zelfs stages heb ik niet gelopen. Stage was alleen nodig als je niet

op een boerenbedrijf woonde. Vroeger was je veel meer gebonden. Ik vind het heel goed om je benen eens onder een andere tafel te steken.”

Tonny: “Omdat we het bedrijf samen doen is er ook de mogelijkheid voor Bas om een tijdje weg te gaan. Ik kan ook melken, dus als het nodig is, spring ik bij.”

Toekomst

Tonny: “Ik baal soms van alle beperkende maatregelen die hier opgelegd worden in verband met de twee natuurgebieden. Laatst hadden ze bedacht om alle sloten onder water te zetten, dit is goed voor een plantje dat zich in het natuurgebied bevindt. Gelukkig lijken die plannen van tafel te gaan. Bas is jong en wil graag meer, ik snap dat heel goed. Het is jammer dat er zoveel onduidelijkheid is over wat wel en niet kan. Ik ben voor natuur, maar soms slaan ze een beetje door. Natuurbeheer heeft een dikke vinger in de pap. Al sinds 2007 is ons niet duidelijk of we wel of niet mogen uitbreiden.”

Herman: “Gelukkig ziet Bas de maatregelen als uitdaging, daarom heb ik veel vertrouwen in de toekomst. Ik vind het mooi dat Bas mij achterna gaat. Het geeft je ook veel voldoening, dat waar een gedeelte van de landbouwgrond in Nederland alleen maar geschikt is voor de productie van gras, er via melkvee een eiwitrijk product van wordt gemaakt. Via melkpoederproducten kunnen er over de hele wereld mensen mee gevoed worden. Ik hoop dat Bas dat nog lang blijft doen en het plezier behoudt in zijn werk. Maar dat komt wel goed!”

‘Als ik het morgen overneem, verander ik niets!’

*Bas ten Hove
Melkveehouder in
Marienheem
28 jaar / Lid van
AK Heino & Raalte*

NIEUW

Bedrijfsgegevens

Bas is sinds 7 jaar met zijn ouders in maatschap. Ze melken 125 koeien. Bas neemt het grootste deel van het ‘buitenwerk’ voor zijn rekening. Zijn vader melkt regelmatig nog op de zondag ochtend en als Bas druk is met het landwerk. Het bedrijf is zelfvoorzienend in het voer. Bas teelt 45 ha gras en 23 ha mais. De koeien staan het hele jaar op stal.

Bas: “Ik woon nog in het ‘hotel’, bij mijn ouders thuis dus. Dat gaat heel goed, ik denk omdat we altijd open zijn. Alles wordt eerlijk besproken en ook mijn zus en broer worden bij beslissingen betrokken. We kunnen goed discussiëren met elkaar om zo de beste keuze te maken. Als ik het morgen over zou nemen, zou ik niets veranderen. Volgens mij is het heel belangrijk dat je de kans krijgt je eigen ideeën uit te proberen en vertrouwen hebt in elkaar.”

Uitbreiding

Bas: “Eigenlijk had de nieuwe stal er al moeten staan. We willen graag uitbreiden. Maar helaas krijgen we geen vergunning van de provincie. We hebben hier te maken met een ammoniakplafond. Per koe is de uitstoot van ammoniak bepaald. Omdat hier in de buurt twee natuurgebieden zijn is dit plafond voor ons laag. Om die reden mogen we voorlopig niet uitbreiden, totdat de provincie Overijssel duidelijkheid verschaft over de toepassing van de regels.”

Ideeën opdoen

Bas: “Ik heb stage gelopen bij boeren in Duitsland, Canada en Australië. Ik ben blij dat ik die kans kreeg van mijn ouders. Ik doe in het buitenland veel ideeën op, en wissel ze ook uit met hun. Zo heb ik in Nieuw-Zeeland en Amerika bedrijven bezocht, waarbij ik die soms later weer gebruik op het bedrijf thuis. Ook zie je hoe het niet moet. Ik vind het leuk om in andere landen te zien hoe het ‘boeren’ eraan toe gaat. Daarom ben ik afgelopen voorjaar

meegeweest met de NAJK-reis naar Argentinië. Voorheen ben ik actief geweest in het AJK-bestuur. Nu komt dat er niet meer van. Wel bezoek ik veel vergaderingen en studiedagen. Het is ook goed om zo nu en dan uit je agrarische kringetje te stappen.”

Zware werk

Bas: “De dagelijkse werkzaamheden, als voeren en melken, neem ik voor mijn rekening. Meestal melkt mijn vader op zondagochtend en als ik druk ben met het landwerk. De boekhouding doet hij helemaal. We hebben verschillende kavels in de buurt. Het hakselen en mest rijden besteden we uit. We komen goed uit met ons mineralenbeleid, het streven is een kringloop. We zitten hier op zandgrond, waardoor mineralen makkelijk wegspoelen. Daarom zijn we verplicht na mais een groenbemester te zetten, in ons geval is dat rogge. Dit deden we al voordat het verplicht was. Je merkt echt verschil in je gewas.”

Eenmansbedrijf

Bas: “Hoe het hier over tien jaar uitziet? Ik hoop dat het een goed, gezond en rendabel bedrijf is met meer koeien. Mijn wens is om te groeien naar 200 koeien. Ik wil graag een eenmansbedrijf blijven, al is 200 koeien dan wel een beetje veel. Met een robot kom ik al heel ver. In 2015 stopt het melkquotum, ik ben heel benieuwd hoe het melkquotumloze tijdperk eruit ziet. Ze zeggen dat er 20 procent meer melk zal zijn. Ik vind het spannend maar ook een uitdaging. Boeren is een vrij beroep waarin je je eigen baas bent, ik zou niet willen ruilen.”